

Tanulmányút beszámoló - Opole

POLAK WĘGIER DWA BRATANKI...

Miért pont Lengyelország? Miért pont Opole? Amellett, hogy megvannak a magam szentimentális hullámai, többnyire logikus gondolkodású embernek ismerem magam. Számomra megvoltak a fontos szempontok célország és intézmény keresénél, ezekhez ragaszkodtam.

- A képzés legyen angol nyelvű, színvonalas, a kurzusok egészítsék ki jól az itthoni tanulmányokat;
- Az országnak legyen különleges tájképe, kínáljon kirándulási és outdoor sportolási lehetőségeket;
- Elég közel legyen ahhoz, hogy otthon érezzem magam, viszont elég távol ahhoz, hogy ne itthon legyek;
- Várható költségeim lehetőleg ne haladják meg az itthoniakat;
- Legyen alkalmam tanulni egy eddig számomra ismeretlen kultúráról, tanulni egy olyan nyelvet, amiről eddig nem tudtam szinte semmit.

Mind pipa! Ráadásul nagy meglepetésemre nem csak az idősebb korosztály, de pár fiatal is rázendített a híres közmondásra „Lengyel, magyar két jóbarát, együtt harcol, s issza borát.” Jól esett a közös történelmi és kulturális vonatkozás, a magyar virtussal szimpatizáló lengyel közeg is.

MEGÉRKEZÉS, OPOLE

Utazásom hála az Égnek nem volt bonyolult, a Flixbus több lehetőséget is kínál a Budapestről érkezőknek: ha éjjeli bagoly vagy, közvetlen járat visz Népligetéről és Kelenföldről hozzávetőleg 9 óras menetidővel. Ha nappal mennél (ahogy odafelé én is tettem), akkor át kell szállj Krakkóban vagy Katowicében. Utóbbi hátulütője, hogy grátisz 3,5 óras várakozással is számolnod kell, amit nagy eséllyel nem tölthetsz városnézéssel, tekintve a hátadon lévő 5 hónapos cókmozót. ☺

Maga a város: mintha egybe sűrítették volna Velencét, Kőbányát és Debrecent, majd megfűszerezték volna egy kis Budakeszivel. Kis távok választják el egymástól a gyönyörű Odera partját és a környéki erdőket, külvárosi lakásokat és kollégiumokat, valamint a könyvtárt, a belváros szórakozóhelyeit. Ha van kerékpárod, szinte minden közel van (beleértve egy Natura 2000 területen fekvő tóvidéket is).

Az Opolei katedrális az Odera túlfeléről

Óráim zömének Opoli Műszaki Egyetem Mechanikai Tanszéke adott otthont, ami a kollégiumomtól hajszálpontosan 1 perc 50 másodperces távolságra helyezkedett el. A bejárás tehát igen kényelmes volt.

Felvett kurzusaim a következők voltak:

- AutoCAD basics: Ahogy a neve is elárulja- különböző Autodesk által támogatott szoftverekkel ismerkedtünk meg. Én személy szerint az Inventort választottam, ebben a programban kellett projekt munkákat készíteni, melyeket konzultációkon prezentáltunk.
- Pollution Diffusion in Atmosphere: A levegőben terjedő szennyezők emisszióját, imisszióját és transzmisszióját vizsgáló tárgy interaktív elméleti előadásokból és modellezésre összpontosító laborgyakorlatokból állt. Megismerkedtünk a SADA programmal és felfrissítettük térinformatikai ismereteinket egy kis QGIS-sel. ☺ Nem a legegyszerűbb módja a jó érdemjegyek bezákolásának, viszont szakmai szempontból tökéletes választás.
- Modeling of Energy Systems: Különböző energiarendszerek értékeléseit végeztük, beruházás-elemzéssel zártuk a félévet. Két alkalommal gyárlátogatásra is sor került az opolei erőműben.
- Bioprocess Engineering: Számomra ez volt a legérdekesebb és legszínvonalasabb kurzus. A biotechnológiák mechanizmusairól, ipari alkalmazásairól, értékeléséről és még megannyi mindenről szó volt, az elméleti órákat pedig gyakorlatok tették teljessé.
- Conflict resolution: Az előadásokon a kommunikáció alapjairól, konfliktusok elemzéséről tanultunk, ám a kurzus nagy részét inkább interaktív beszélgetések, brainstorming és szituációs gyakorlatok tették ki. Ön- és társismeret, korrekt és kedves oktató, igazi Erasmusos hallgatónak összeállított tárgy.

SZÁLLÁS, KÖZLEKEDÉS, KÖLTSÉGEK

Az egyetemnek 4, javarészt jól felszerelt kollégiuma van, így a szálláskereséssel nem kell bajlódni. Az én szobám a „Zaścianek” névre hallgató épület első emeletén volt, mely híresen-hírhedten közösségi helyként ismert. A szobák kétágyasok voltak, hűtővel, mosdóval, ágygal felszerelve, emeletenként pedig 2-2 konyha elégítette ki azon kevesek igényeit, akik magukra szerettek volna főzni. A szobatársammal mázlim volt, egy kedves, csendes lengyel leányzóval utaltak minket ki egymásnak.

Bizonyíték arra, hogy kollégiumban is lehet Rákóczi túrós sütni

Bárcsak szépíthetném, de nem fogom- az opolei közösségi közlekedés rettenetes. A város populációját és méretét tekintve nem nagy, így feltételezhető a kvázi pontosság buszok tekintetében. Ezek azonban hajlamosak voltak 15-20 percet is késni, amit már szinte felesleges kivárni, gyalog talán még gyorsabb is volna. Kint tartózkodásom alatt épp ezért használt kerékpárba investáltam, ami a lehető legjobb befektetésnek bizonyult. A közlekedési táblák egyértelműek, a bicikliútvonalak kikövetkeztethetőek Opolében, a levegő pedig kevésbé szennyezett, mint Budapesten.

Költségeim az itthoninál alacsonyabbak voltak! Szinte mindent olcsóbban meg tudtam szerezni vagy javítani. Amin meg kellett húzni a derékszíjat: kávé és sütemény. A kinti cukrászat vagy nem feltétlen magas színvonalú, vagy bizony megkéri az árát.

ÉLET A POLI ERASMUSOSAKÉNT

Az óralátogatásokon felül mentoraink különféle programokkal színesítették a hétköznapokat. Volt itt a nyitóbulin felül karaoke est, társalgási est helyiekkel, spontán BBQ parti, trambulín-party, közös filmezések, hajókirándulás... Igazán nem volt okunk panaszra.

Holi az éves diákfesztiválon

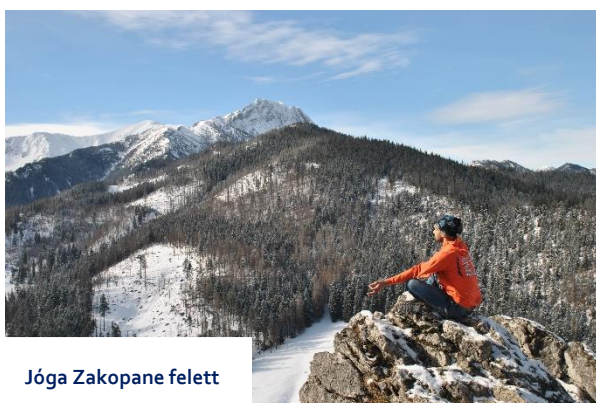

Legkedvesebb barátaim kaja a hajótúrán

ÉLET LENGYELORSZÁGI „VENDÉGKÉNT”

Az angol nyelvvel kevés helyen mentem sokra. ☺ Tekintve, hogy ez egy német határhoz relatív közeli kisváros, általában német vagy ukrán nyelvet hallottam a lengyel mellett. Épp ezért volt jó, hogy az egyetem biztosított egy gyorsalpaló nyelvtanulási lehetőséget, amivel éltem is.

Dél-Lengyelországot igyekeztem felfedezni, ahogy csak tanulmányaim engedték. Kirándultam Zakopane-ban, jártam Krakkóban, megnéztem magamnak Varsót, Wrocławot, Gliwicét, Katowicét és vendégeskedtem 1-2 olyan faluban is, amiknek megjegyezhetetlenül lengyel neve volt.

Jóga Zakopane felett

Tündéri
pencárus
nénivel
Krakkóban

Mentorommal kialakult barátságunk révén együtt ünnepelhettem vele és családjával a Húsvétot igazi lengyel módon, megismertették velem a lengyel konyhát (ami meglepő módon nem csak a híres pierogit takarta).

Az Opolei Egyetem (UNI) rendszeresen szervezett kultúresteket, melyekre a POLI hallgatói is meghívást kaptak, így nem volt kérdés, hol töltöttem a kedd estéket. Lengyel, belga, taiwani, olasz, görög, orosz, perzsa, kambodzsai- különböző kultúrák képviselői mutatták be gazdagabbnál gazdagabb világukat.

Képek az orosz kultúrestről. Bal oldalon kozachok, jobb oldalon rapid nyelvoktatás

A legkedvesebb hely számomra Opolében az Idegennyelvű könyvtár volt. A fantasztikus könyvállományon felül ami igazán lenyűgözött, hogy a könyvtár vezetősége aktívan bevonja az opolei külföldi hallgatókat a mindennapi életbe. Hogy hogyan? Ingyenes idegennyelv-oktatással, táncoktatással, kultúrprogramokkal, napjában 4-5 alkalommal. Részt vettem lengyel, spanyol, francia, arab, gujarati, perzsa nyelvórákon (mindet anyanyelvű barátaim tanították), kreatív terápiás workshopon, keleti táncórákon, tai chin, Indiát bemutató előadásorozaton, koncerten és még sok máson.

IFTAR lakoma a könyvtárban

Indiai néptánc oktatás a nyelvi fesztiválon

SUMMA SUMMARUM

Soha nem gondoltam volna, hogy megtanulok kézzel rizst enni, hogy kibírom 3 napig a ramadan böjtöt, hogy magyar népdallal hallgattatok el egy igen hangos bangladesi szomszédot, hogy a harmadik világ kérdéseiről beszélgetek valakivel a harmadik világból. Megtanultam várni egyiptomiakra, egyszerre érkezni a németekkel, haladni a lengyelekkel, együtt érezni a körülöttem lévőekkel.

Mind Lengyelország, a benne élők és az ide érkezők hozzátettek ahhoz, hogy felejthetetlen és felbecsülhetetlen hónapokat tölthessek odakint. Köszönettel tartozom az összes mosolyért, bátorításért, támogatásért, és a nehézségekért is, amit az élet és a tanulmányút elém sodort.